

О. В. Мудрик

старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії Національної гвардії України

О. О. Павлова

старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії Національної гвардії України

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

У статті розглядається актуальна проблема ролі викладача іноземної мови в системі дистанційного навчання у закладах вищої професійної освіти. В умовах тяжкої і виснажливої для держави війни всі ЗВО України змушені були перейти на дистанційне навчання, що призвело до зміни ролі викладача іноземної мови, оцінювання якої потребує додаткового аналізу на основі успішного закордонного та вітчизняного досвіду університетів. Мета дослідження полягає в огляді світових та вітчизняних практик розуміння ролі викладача в процесі дистанційного навчання у ЗВО. Методологія дослідження ґрунтується на системному підході та охоплює методи загальнонаукової групи, а також низку спеціальних методів: контент-аналіз наукової літератури за темою дослідження, порівняльний аналіз, метод наукової систематизації.

У статті наведені завдання викладача дистанційного іншомовного навчання, а також розглядаються наступні ролі викладача: педагог-мотиватор, педагог-куратор, педагог-співатор, педагог-координатор, педагог-тьютор, педагог-модератор. Авторки наголошують, що кожна роль викладача іноземної мови на дистанційному курсі має реалізовуватися на практиці з огляду на стадії навчання і всі ролі, насамперед, потребують активної та творчої позиції викладача у процесі викладання.

У висновках статті авторки зазначають, що провідною роллю викладача дистанційної освіти виступає не стільки сам процес навчання, скільки супровід та підтримка слухача в його академічній діяльності. До ключових компетенцій викладача дистанційного курсу з іноземної мови, поряд із традиційними компетенціями, авторки окреслюють професійне використання дистанційних технологій, цифрових ресурсів; уміння правильно організувати навчальний процес у дистанційному форматі, підібрати адекватні форми та методи навчання, а також уміння визначати та передбачити освітні потреби як слухачів, так і роботодавців на ринку праці; підтримувати високу мотивацію слухачів у процесі пізнання їхньої майбутньої професійної діяльності.

Ключові слова: іноземна мова, дистанційне навчання, заклад вищої професійної освіти, діджиталізація, куратор, тьютор, мотиватор, модератор.

Постановка проблеми. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки окреслює стратегічні напрями розвитку системи вищої освіти відповідно до сучасних суспільних та економічних змін у країні. Встановлюючи чіткі цілі, вона фіксує основні характеристики, які, як передбачається, формуватимуть ландшафт вищої освіти до 2032 року. В основі цієї Стратегії лежить глибоке прагнення України стати рівноправним членом європейської спільноти. Окреслені стратегічні та операційні цілі ідеально узгоджуються з прагненням України до посилення співпраці з Європейським Союзом, особливо щодо цифровізації вищої освіти. Європейська Комісія схвалила план дій з цифрової освіти на 2021–2027 роки, який має на меті визначити пріоритети у різних сферах, що сприятимуть розвитку цифрової освіти [1] і включають швидкий розвиток надійних цифрових освітніх екосистем, що вимагає надій-

ної та добре оснащеної передовими технологіями інфраструктури. Поряд з цим, значна увага приділятиметься стратегічному плануванню та розширенню цифрових можливостей, що передбачає потребу у кваліфікованих дослідниках і викладачах, які володіють необхідними цифровими компетенціями. Крім того, план надає великого значення наявності високоякісного освітнього контенту, передових інструментів і надійних заходів безпеки.

Одним із першочергових завдань у досягненні стратегічної мети – здобуття довіри громадян, держави та бізнесу до освітньої, наукової та інноваційної діяльності закладів вищої професійної освіти, а це є створення умов для розвитку інноваційної діяльності та ефективного впровадження нових знань і технологій. У цьому зв'язку вирішальну роль відіграє діджиталізація. Діджиталізація – це глибоке проникнення цифрових та інноваційних

технологій, які нині переживають революційний підйом, коли інформаційні технології інтегруються у різні аспекти бізнес-процесів, економіки та комунікації. Вони не просто слугують інструментом для підтримки таких видів діяльності, як освіта, управління та виробництво, а перетворюються на стиль життя і мислення у глобальному інформаційному просторі, що постійно розширюється. Для того, щоб адаптуватися до цифрової ери, необхідно зацифровувати управлінські процеси та впроваджувати цифрові продукти, які відповідають вимогам ринку. У нашому випадку – на ринку освітніх послуг.

Дистанційне навчання має величезні інформаційні можливості та не менш ефективні послуги. Однак якими б властивостями не вирізнявся той чи інший засіб навчання, роль викладача є дуже важливою. Інтернет з усіма своїми можливостями та ресурсами – це тільки засіб реалізації цілей і завдань викладача іноземної мови. Розглядаючи систему дистанційного навчання як форму організації освітнього процесу у закладах вищої професійної освіти, що забезпечує взаємодію всіх учасників дистанційного навчання через спеціалізоване інформаційно-освітнє середовище, слід розуміти те, що практично всі учасники освітнього процесу стикаються як із проблемою опанування певного програмного забезпечення, так і з подоланням низки психологічних труднощів у викладанні й опануванні навчального матеріалу. У зв'язку з цим викладачеві ЗВО, який реалізує дистанційне навчання, доведеться опанувати нові ролі та нові компетенції, що доповнюватимуть ті, які необхідні для роботи в очному форматі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженням видів діяльності викладачів, які працюють у системі дистанційної освіти, займався Д. Урхане (роль викладача у навчанні з комп'ютерною підтримкою). Автор окреслює принципи, які повинні враховувати викладачі – планування, створення умов для спільної роботи, заохочення студентів, навчальний процес та оцінювання досягнень) [2, с. 225]. Г. С. Діго та Л. Д. Реантасо висвітлюють у своїх дослідженнях потреби та практики викладачів ЗВО у форматі дистанційного навчання [3, с. 18]. Раздевшек Пучко, Чемберс, Конахер, Літлмор наголошують на тому, що деякі традиційні ролі застарівають та замінюються іншими, «але завдання викладача – допомогти слухачам навчатися осмислено та ефективно – залишається незмінним». Крім того, Крумм стверджує, що роль викладача постійно змінюється, тому вони мають бути готовими повсякчас опановувати нові методи навчання іноземної мови та новітні технології. Інформаційно-комунікативні технології забезпечують миттєвий доступ до сучасних, мультимедійних, автентичних матеріалів та дозволяють спілкуватися зі слухачами поза стінами аудиторії,

а також виступають частиною повсякденного життя слухачів, тож їхня інтеграція у процес навчання вважається «природною» [4, с. 21]. Варшауер та Хілі стверджують, що «викладачі наразі не виступають єдиним джерелом інформації в нашій глобальній взаємозв'язку». Вони описують викладача як «фасилітатора навчання, а не джерело мудрості» [5, с. 68]. Ванг проаналізував роль викладача в багатокористувацькому віртуальному навчальному середовищі упродовж одного заняття згідно з трифазною моделлю (фази «до», «під час» і «після» виконання завдання), запровадженою Віллісом [6, с. 2], та дійшов висновку, що ролі викладача змінюються протягом усіх фаз. На етапі, що передує виконанню завдання, найбільше виділяються технічні та соціальні ролі, за ними йдуть ролі спостерігача і мотиватора. На етапі виконання завдання найбільш вираженими є ролі мотиватора, спостерігача та помічника у виконанні завдання. На етапі після виконання завдання найбільш значущими є роль викладача (роль мовного гіда), за якою слідують ролі мотиватора і спостерігача, а також соціальна роль.

Другою моделлю, яка розглядає різні фази, є п'ятиступенева модель Гіллі Салмона для онлайн-навчання. Вона складається з етапів: доступ та мотивація; соціалізація в мережі; обмін інформацією; формування знань. У зазначеній моделі викладач виступає у ролі електронного модератора та інструктора. Гудієр визначає наступні базові ролі онлайн-викладача: фасилітатор процесу, радник/консультант, оцінювач, дослідник, фасилітатор змісту, дизайнер і менеджер/адміністратор. Перераховані вище ролі дуже різноманітні та змінюються в деяких аспектах; наприклад, роль радника/консультанта може містити комунікацію за допомогою інформаційно-комунікативних технологій або соціальна роль може містити створення дружнього навчального середовища у віртуальному просторі. Нові ролі викладача – це ролі дослідника, адміністратора та технічного помічника. Особливий інтерес становить дослідження Х. Сесон і А. Келлермана [7], які присвячені принципово новому напрямку – взаємодії викладача і слухача під час дистанційного навчання у надзвичайних ситуаціях.

Огляд наукових праць у сфері підготовки викладачів іноземної мови для роботи в системі дистанційної освіти продемонстрував різні підходи до набору ролей, компетенцій, вимог до їхньої трудової діяльності. Зазначається, що з упровадженням цифровізації в освітній процес та розвитком дистанційної освіти також з'явився новий тип слухача, зорієнтованого переважно на самостійне опанування навчального матеріалу, вмотивованого на особистісний та професійний саморозвиток. Завдання університетської освіти полягає у підготовці слухача до самостійних дослі-

джені, самостійності розв'язання завдань у сучасному світі з великою кількістю задач, а завдання і головна роль викладача дистанційного навчання полягає у підтримці слухача в його самостійній навчальній діяльності.

Мета статті – змістовний аналіз світових і національних практик розуміння ролі викладача іноземної мови у процесі дистанційного навчання у закладах вищої професійної освіти, висвітлення ключових компетенцій викладача дистанційного курсу з іноземної мови.

Виклад основного матеріалу. Роль і функції викладача іноземної мови у контексті дистанційного навчання відрізняються від викладача традиційного курсу у закладі вищої професійної освіти. В умовах дистанційного навчання всі традиційні функції викладача матимуть дещо іншу додаткову інтерпретацію, тобто безпосередній зв'язок із цифровими компетентностями, здійснюватимуться у цифровому освітньому середовищі, а також підтримуватимуться конкретними цифровими ресурсами. До них можна віднести: діагностичну, мотиваційну, консультаційно-підтримувальну, інформаційно-навчальну, організаційну, комунікаційну, рефлексивну, контролюючу, не говорячи про проектування та створення дистанційного курсу. Таким чином, роль викладача іноземної мови у процесі дистанційного навчання змінюється. Викладачі перш за все стають консультантами та кураторами навчальних груп. При цьому від них вимагаються ґрунтовніші знання та вміння щодо організації роботи в телекомунікаційному середовищі в межах поставлених дидактичних завдань. А саме викладач повинен:

- усвідомлювати призначення, особливості структури та функціонування комунікаційного середовища;
- знати особливості умов зберігання та передачі інформації всередині мережі;
- бути обізнаним у використанні базових мережевих інформаційних ресурсів і знати особливості роботи з ними;
- уміти організувати та проводити телекомунікаційні проекти, тематичні телеконференції;
- дотримуватися методичних рекомендацій щодо організації діяльності викладача та слухачів у мережі;
- дотримуватись основних правил поведінки користувачів у мережі, основ телекомунікаційного етикету;
- уміти працювати з електронною поштою, телекомунікаціями, мережевими інформаційними службами;
- вправно вміти здійснювати відбір та обробку інформації, що отримується через мережу;
- вміти підготувати інформацію до передачі мережею з використанням текстового і графічного редактора, а також необхідних утилітів;

– бути у змозі організувати, підготувати та провести мережевий навчальний проєкт, тематичну телеконференцію.

Виконаний аналіз науково-педагогічної літератури за темою дослідження свідчить, що найбільш поширеними ролями викладача іноземної мови ЗВО у системі дистанційного навчання є:

педагог-мотиватор використовує наступні стратегії викладання іншомовного матеріалу, які підвищують мотивацію слухачів до навчання: тематичне спілкування, робота в малих групах на онлайн-конференціях, застосування ігрових технологій, як чинника розвитку інтересу до вивчення іноземної мови. На думку дослідників, ця роль має реалізовуватися як пріоритетна на перших курсах навчання слухачів у дистанційному форматі [8, с. 33-34];

педагог-куратор забезпечує зв'язок учнів з викладачами та авторами курсів, а також максимально швидко відповідає на питання, що виникають упродовж курсу, відстежує вчасне подання звітних матеріалів. На думку дослідників, найперша вправа для слухачів на дистанційному курсі іноземної мови – це продемонструвати здатність до комунікації з викладачем. Тому зазначена роль викладача є особливо значущою для першого семестру слухачів першого курсу, коли вони потребують постійного спілкування з викладачем, як з інструктором не тільки з навчального курсу, а й з адміністративного процесу [9, с. 126];

педагог-співач має активну творчу позицію, пропонує нові і конструктивні ідеї, які сприяють ефективному навчанню слухачів. Викладач має бути активним учасником онлайн-дискусій, круглих столів, він сам має «вчитися все своє життя», щоб відповідати своїй професії. Особливо важливою ця роль є на другому і третьому курсах навчання за програмою бакалаврату, коли велика кількість академічного часу приділяється проєктній діяльності;

педагог-координатор підтримує тих слухачів, хто навчається на місцях, тобто на базі того регіонального центру, який пов'язаний з головною організацією. Він виступає одночасно як секретар, адміністратор, технічний консультант та викладач-консультант. Також педагог-куратор повинен організувати групові та індивідуальні тренінги, розв'язувати проблеми технічного плану, проводити інструктаж слухачів, оцінювати та контролювати їхню роботу, вести документацію з курсів;

педагог-тьютор відповідає за організацію навчального процесу та створення позитивної атмосфери на курсах. Педагоги вищої школи І. Грішкевіч і М. Ілтнерс [10] підкреслюють, що протягом дистанційного навчання викладач має забезпечити конструктивний зворотний зв'язок, знайти засіб «просування позитивних повідомлень своїм студентам водночас із необхідною критикою їхньої навчальної діяльності» [10, с. 78];

– педагог-модератор вказує слухачу правильний напрямок його роботи та мотивує на самостійний науковий пошук. У дистанційному форматі ця роль викладача важлива для старших курсів (магістратура) та для аспірантури. На думку дослідників, найбільшу ефективність ця роль демонструє у супроводі курсових, дипломних та дисертаційних робіт, коли викладач виступає як навігатор діяльності слухача, при цьому не надає та не нав'язує готових рішень.

Аналіз науково-педагогічних розробок та досвіду педагогів-практиків засвідчує, що при реалізації викладачем таких ролей, як «мотиватор», «куратор» і «тьютор», у дистанційному навчанні створюється відповідне середовище навчання, спрямоване на мотивування слухачів до самостійної активної роботи. Ці ролі особливо важливі для занять із першими курсами, оскільки слухачі недостатньо знайомі з академічним середовищем та потребують супроводу на кожній стадії навчання. Ролі «співавтор» і «модератор» є більш актуальними для старших курсів навчання та для аспірантури, оскільки головним завданням викладача на цих етапах навчання стає заохочення до самостійної наукової діяльності за мінімального супроводу академічної діяльності.

Таким чином, кожна роль викладача іноземної мови на дистанційному курсі має реалізовуватися на практиці з огляду на стадії навчання. Усі вище перераховані ролі, насамперед, потребують активної та творчої позиції викладача у процесі дистанційного навчання. Отже, у вітчизняній практиці презентації навчального іноземного матеріалу необхідно переглянути класичний варіант викладання в аудиторному форматі та поступово здійснювати ментальний перехід викладачів ЗВО на нову активно-творчу позицію в умовах дистанційної роботи зі слухачами.

На відміну від традиційної системи викладачі в дистанційній освіті більше сконцентровані на тому, хто навчається. Віртуальне середовище вможливає вийти за тимчасові та просторові рамки, забезпечуючи можливість автентичного спілкування з реальними співрозмовниками на актуальні теми, особливо з іноземної мови. На курсах дистанційного навчання іноземної мови викладачі завжди докладають максимум зусиль, пропонуючи слухачам як стандартизовані, так і персоналізовані навчальні матеріали. Окрім цього, вони також проводять особисті зустрічі та консультації, забезпечуючи задоволення потреб кожного слухача. Викладачі іноземних мов можуть ефективно вдосконалити навчальний процес, інтегруючи методи дистанційного навчання. Така інтеграція, з відповідною дидактичною інтерпретацією, дозволяє викладачам вирішувати різноманітні дидактичні завдання в аудиторії, зосереджуючись на таких важливих компетенціях, як

комунікація, лінгвістика, соціокультурне сприйняття, освіта та пізнання. Таким чином, викладачам іноземної мови постійно потрібно:

- формувати та вдосконалювати навички та вміння слухачів читати іншомовні тексти різних рівнів складності за допомогою онлайн ресурсів;
- розвивати навички аудіювання завдяки використанню автентичних аудіотекстів, а також спеціально підібраних викладачем мультимедійних матеріалів;
- удосконалювати навички монологічного та діалогічного мовлення слухачів – мотивувати їх до участі у дискусіях, що спонукають до роздумів;
- розширяти словниковий запас сучасної іноземної мови, що охоплює як активні, так і пасивні терміни, які відображають певний етап культурного розвитку народу та соціально-політичного устрою суспільства;
- презентувати слухачам іноземний навчальний матеріал, що охоплює мовленнєвий етикет, специфічні мовленнєві моделі різних культур у спілкуванні, а також унікальні аспекти культур та традицій англійських країн.

Для формування стійкої мотивації слухачів до іноземної діяльності на заняттях важливо застосовувати системний підхід, який інтегрує матеріали, що мають безпосереднє відношення до їхньої майбутньої професійної діяльності. Це передбачає не лише обговорення текстів підручників, але й заглиблення в питання, що спонукають до роздумів, з урахуванням індивідуальних професійних інтересів кожного слухача.

Зрозуміло, що дистанційний формат викладання іноземної мови суттєво ускладнює роботу викладача та збільшує його навантаження, оскільки тепер йому доводиться шукати, відбирати, готувати та викладати інформацію через Інтернет-ресурси не лише як викладачеві-організатору, а і як методисту. Підвищення готовності системи вищої професійної освіти України до переходу на новий формат навчання в умовах воєнного стану зумовлює необхідність організації системи адміністративної підтримки викладачів: надання методичних рекомендацій, створення розділів офіційних сайтів ЗВО для інформування та допомоги викладачам у поточному режимі. Ми також вважаємо за доцільне використання варіативних технологій електронного навчання, включно з регулярним дистанційним навчанням з використанням поєднання синхронного та асинхронного режимів навчання слухачів, а також роботу з цифровими освітніми ресурсами – масовими відкритими дистанційними курсами.

Таким чином, викладання іноземної мови у закладах вищої професійної освіти у дистанційному форматі відкриває широкі перспективи як для викладачів, так і для слухачів. Суттєво нове в освітній діяльності те, що слухачі перетворю-

ються на активних членів комунікаційного процесу: вони самі долучаються до іншомовної комунікації, взаємодіють із мережевими ресурсами. Слухачам потрібна особлива інформаційна підтримка, бо значну частину знань вони опановують самостійно. Викладач може аналізувати ці процеси, слідувати за ними та здійснювати контроль, коригуючи неправильні, помилкові дії учасників нової форми навчання, тим самим забезпечуючи постійний зворотний зв'язок між усіма учасниками процесу навчання. У зв'язку з цим, презентація навчального матеріалу, форма і зміст супровідних матеріалів мають нову структуру для основи будь-якого мультимедійного навчально-методичного комплексу. Мережевий викладач іноземної мов створює оптимальні умови для досягнення слухачами особистісних, предметних і метапредметних результатів у процесі навчання, а також для розвитку інформаційної, ділової та соціальної компетентностей у слухачів як основних, що визначають конкурентоспроможність професіонала на ринку праці й успішну самореалізацію сучасної людини в різних галузях діяльності. Відповідно роль викладача іноземної мови сучасного ЗВО переживає певні зміни, які зумовлюють посилення значущості самого викладача в системі професійної підготовки слухачів в умовах дистанційного навчання.

Висновки і пропозиції. Таким чином, слід зазначити, що провідною роллю викладача дистанційної освіти, на наш погляд, виступає не стільки сам процес навчання, скільки супровід та підтримка слухача у його навчальній діяльності. Іншими словами викладач повинен «навчити слухача навчатися». Також викладачеві необхідно встановити віртуальну комунікацію в постійному режимі, вибудувати власну методику проведення занять у цифровому освітньому середовищі, чітко визначити технології, цифрові ресурси, що використовуються у навчальному процесі, та бути готовим до постійного самовдосконалення. До ключових компетенцій викладача дистанційного курсу з іноземної мови, поряд із традиційними компетенціями, окреслюємо професійне використання дистанційних технологій, цифрових ресурсів, уміння правильно організувати навчальний процес у дистанційному форматі, підібрати адекватні форми та методи навчання, а також уміння визначати та передбачити освітні потреби як слухачів, так і роботодавців на ринку праці, підтриму-

вати високу мотивацію слухачів у процесі пізнання їхньої майбутньої професійної діяльності. Також у зв'язку з тим, що спілкування зі слухачами та колегами перейшло на електронну пошту та месенджери, відбувається реструктуризація робочого часу та розширення його меж. Очевидно, що ця проблема потребує розробки додаткових регламентів як для викладачів, так і для слухачів.

Список використаної літератури:

1. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки. URL: <https://bit.ly/3z0mlie> [дата звернення 18.09.2023].
2. Urhahne D., Schanze S., Bell T., Mansfield A., and Holmes, J. The role of the teacher in computer-supported collaborative inquiry learning. *International Journal of Science Education*. 2009. Issue 2. P. 221–243.
3. Digo G.S., Reantaso L.D. Roles, needs, and practices of teachers in modular distance learning. *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge and Management*. 2022. Vol. 10. P. 14–29.
4. Krumm H.-J. Lernen im Beruf oder vom Umgang mit den Widersprüchen der LehrerInnenrolle. In H.-J. Krumm, and P. R. Portmann-Tselikas (eds.). *Theorie und Praxis – Österreichische Beiträge zu Deutsch als Fremdsprache in Österreich*. Innsbruck: StudienVerlag. 2003. P. 17–32.
5. Warschauer M., Healey D. Computers and language learning: an overview. *Language Teaching*. 1998. Vol. 31. P. 57–71.
6. Willis J. *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman. 1996. 183 p.
7. Sason H., Kellerman A. Teacher-Student Interaction in Distance Learning in Emergency Situations. Conference: InSITE-2022: Informing Science + IT Education Conferences. 2022. P. 36–48.
8. Ogi J., Putu W., Gede A., Wahyuni E. E-learning Platforms Used by the EFL Teacher during Distance Learning. *Routledge*. 2022. 122 p.
9. Hariyanta D., Herwin J. Distance Learning Management in Elementary Schools During the Pandemic. *Jurnal Prima Edukasia*. 2022. Vol. 10(2). P. 123–129.
10. Griskevica I., Iltner M. Relationship between academic self-efficacy and cognitive load for students in distance learning. *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge and Management*. 2022. Vol. 12. P. 75–98.

Mudryk O., Pavlova O. The role of a foreign language teacher in the distance learning system at higher educational institutions

The article deals with the topical issue of the role of a foreign language teacher in the system of distance learning at higher educational institutions. In the conditions of a difficult and exhausting war for the state, all Ukrainian universities were forced to switch to distance learning, which has changed the role of the foreign language teacher, the assessment of which requires additional scientific analysis based on the successful foreign and national experience of universities. The purpose of the study is to review global and national

practices of understanding teachers' roles in the process of distance learning in higher education. The research methodology is based on a systematic approach and includes methods of the general scientific group, as well as a number of special methods: content analysis of scientific literature on the research topic; comparative analysis, method of scientific systematization.

The article presents the tasks of a distance foreign language teacher and describes the following roles of a teacher: motivator, facilitator, co-author, coordinator, tutor, moderator. The author emphasizes that each role of a foreign language teacher in a distance course should be implemented in practice, taking into consideration the learning stages, and all roles require an active and creative position of the teacher in the teaching process.

In the conclusion of the article, the author points out that the leading role of a distance education teacher is not so much the learning process itself as the accompaniment and support of students in their academic activities. In addition to the traditional competences, the author outlines the key competences of a distance language teacher, including the professional use of distance technologies and digital resources; the ability to properly organize the learning process in a distance format, to select methods adequate to the form of education, as well as the ability to identify and anticipate the educational needs of both students and employers in the labor market; to maintain high motivation of students in the process of learning about their future professional activities.

Key words: *foreign language, distance learning, higher educational institution, digitalization, facilitator, tutor, motivator, moderator.*